

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

63. évfolyam,
29. szám
1973.
február 4.,
vasárnap
Ára:
1 forint

Sugárúttól sugárútig

Elkészült az Északi városrész részletes rendezési terve

Biztató, hogy Szegeden egy-
más után kerülnek asztalra
az egyes városrészek rendezési
és részletes rendezési
tervei. Ezeket — jó gyakorlatnak
bizonyult — az érdekelt lakosság
egésze is megismerheti azokon a
tájékoztatókon, melyeknek egyike
éppen a múlt héten zajlott le, s ahol
Takács Máté, a város főépítésze,
valamint Hübner Mátyas, a Szegedi
Tervező Vállalat építész-munkatársa
ismertette az Északi városrész
részletes rendezési tervét. Ahogy ez
Odessa, s Felsőváros esetében is
történt, tavasszal a rókusiai
számíthatnak hasonló rendezvényre.

Az Északi városrész — mint ismeretes — akkor került beépítés
szempontjából előtérbe, amikor kitudt, hogy — a rossz
talajviszonyok, s egyéb körülmények miatt —
a már megtervezett Nyugati városrész
rekonstrukciója nem lehetséges. Indokolja a következő két
öt éves tervben való szerepeltetését e területnek az a tény, hogy a főgyűjtő
csatorna rajta keresztül halad majd
Tarjánig; hogy jól felhasználható utak
között fekszik; hogy viszonylag keveset
kell szanálni. Tarján, a Felsőváros és az
Északi városrész központjának tervpályázata
után abban is reménykedhet a hatalmas
szegedi terület mostani és leendő
lakossága, hogy megfelelő intézményekkel
lesz ellátva.

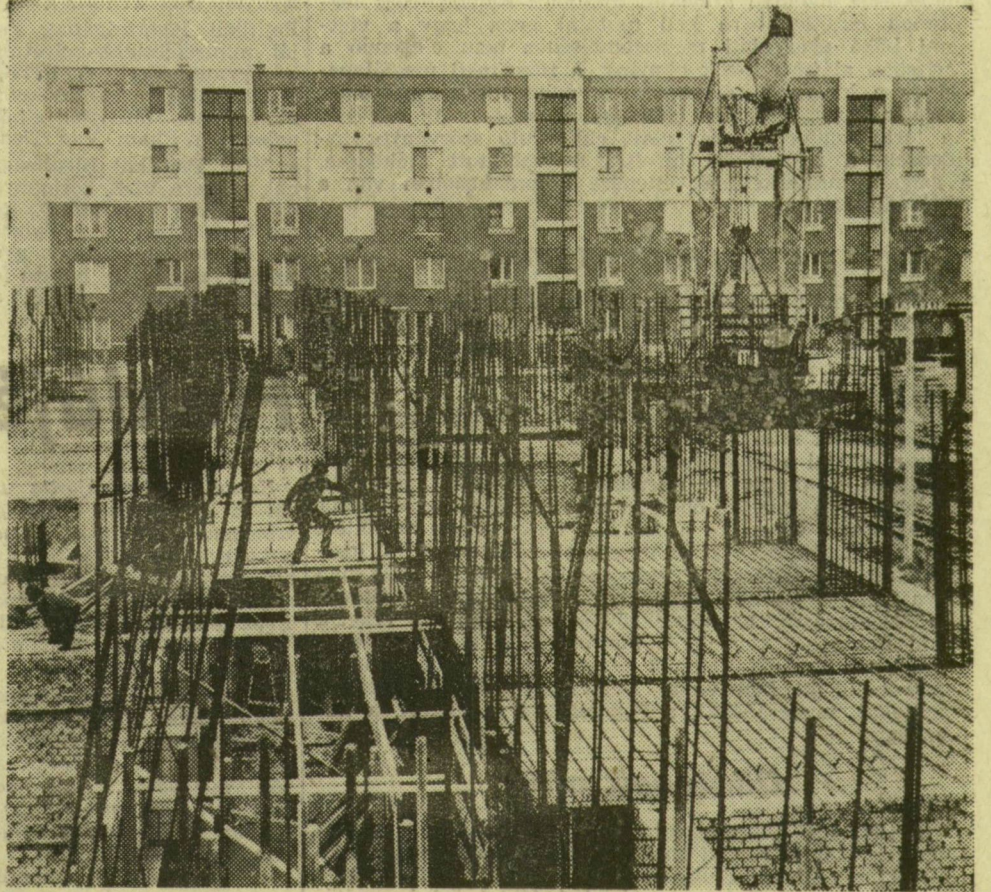
A leendő Északi városrész területén
felméréseket és szociológiai vizsgálatokat
és végeztek, melyek egyértelműen bizonyították,
hogy — a gedói és a fodortelepi kivételektől
eltekintve — indokolt a régi elűntetése, s az
új fölépítése. A József Attila sugárút, a
körtöltés, az Óthalmi út, a Felszabadulás
liget, a Rókusi temető, a Makkoserdő sor stb.
által határolt városrész 760 épületének 63
százaléka rossz állagú. Csúpan 104 az, melyen
tatarozással segíteni lehet, s 172 a jó, a
maradandó. Ezért a tervezés lényegében azokat
a negyedeket, ahol az utóbbi évtizedekben
megfelelő állagú házak épültek, változatlanul
hagyja, azaz a javaslattal, hogy később
indokolt lesz a sorház formájában megvalósult
társasház-építkezés.

A tervezési program — ez nem jelent
egyszersmind megvalósulási sorrendet —
négy körzetre osztotta a városrészt. Az első az
Északi körút — avagy meghosszabbítása —, a
Csongrádi sugárút, a leendő városalközpont és
a Rózsa utca által határolt rész, a második az
Északi körút fölötti, s a Csongrádi sugárút
által ketécsztott rész, mely magába foglalja az
úgynevezett „börvönörtelepet” is, a harmadik
a Csongrádi sugárúttól nyugatra eső terület,
melyet többek között a Rózsa utca és a temető
határol, míg a negyedik lényegében a fodortelepi
városnegyed. Ezekben az 5 ezer lakost befogadó
városrészekben természetesen lesznek úgynevezett
alsófokú központok is: üzletekkel, bölcsődével,
óvodával.

Egyelőre nem biztos, hogy melyik tervezési
ütemmel kezdődik az építkezés. Bizonyosság
csak annyi, hogy legkorábban 1976-ban
várható az első ház építése. A beruházási
program a jövő év végére, vagy 1975 elejére
várható, akkor derül ki, hogy melyik területek
lakossága számíthat házak szanálására. Annyi
bizonyos, hogy mindezek függvénye a köz-
művek, az Északi körút teljes kiépítésének stb.

A tervezők — kiknek munkáját hamarosan a városi tanács
végrehajtó bizottsága is megtárgyalja —
figyelembe vették a városi alközpont és
tartalékterületei realitását. Azt, hogy három
fontos útra épül majd a városrész: a József
Attila sugárútra, a Csongrádi sugárútra és a
bizonyos szakaszain már kész — külső körútra.
Éppen ezért a majdan nagy forgalmú utak
mellé közvetlenül nem terveztek házakat:
csak meghatározott csomópontokban lehet
letérni, s úgynevezett vendégúton megközelíteni
az utakat — s másik oldalt — a zöldterületek
felé is kijáráttal rendelkezni, földszintjűkön
garázsokat és hobbihelyiségeket tartalmazó
impozáns épületeket. A jövőnek terveztek, ezt
bizonyítja, hogy a norma: egy lakásra egy
autóval számoltak. A hatalmas városrész
fűtését egy, az Északi körúttól délre, s egy,
az Északi körúttól északra eső, nagy teljesítményű
fűtőmű fogja biztosítani.

Veress Miklós

Somogyi Károlyné felvétele

Sinen a daru

Hosszú idő után ismét megélné a leendő 101-es épület környéke Tarjánban. A vasrudak erdeje mellett megjelent a daru is, jelezve azt, hogy folytatódik az építkezés a töltésfeljáró tövében. Az olajmező felől a városba érkezőket építészeti és hangsúlyos, közepmagas épület látványa fogadja majd.

Elindult az első retek szállítmánya

Kedvező exportlehetőségek

Jószerevével még nem tudjuk, a hótalan télnek a végén vagyunk-e, vagy egy havas tavasz őszét járjuk, kertészeink a mostani meleg napokra hivatkozva teljes erőfeszítéssel azon dolgoznak mégis, hogy primőreink idén hamarabb kerüljenek piacra, mint az előző években. Vetik a retek fólia alá Mihályteleken, Rószkén, sőt csatlakozó területként Hatyastelep és Domaszék kertjeiben is. A MEK-től kapott tájékoztatás szerint idén körülbelül 10 millió csomó szánnak környékünkön exportra, de jobb értékesítési lehetőségekre számítanak. Újdonságként említik, hogy idén második millió csomó szuperkorai retek szándékoznak külföldre szállítani, és az első szállítmánya — bár február első napját írjuk — már elindult Szejgéről. Hajtatóházi retekéről van szó, eddig fólia alól kerültek ki a legkorábbiak.

Friss, tavaszi exportnövényünket nyomon követi minden évben a korai saláta. Deszk, Kükesháza, Tiszásziget, Szőreg, Újszentiván kertjeiben terem a legtöbb, 2,5-4 millió fejre számítanak. Azért mondják ennyire bizonytalannak a mennyiséget, mert félig-meddig kísérleti év az idei. Ismeretlen betegség támadta meg az utóbbi években a salátát, fajtacserével igyekeznek elejét venni a veszteségnek.

A korai karalábé járásunk területén most kezd érdekes téma lenni. A baksiak sokat tanultak a szomszédos Csanytelek példáján. A könnyen melegező talajok akkorra termik ezt a kedvelt csemegét, amikor legjobban áron exportálható. A MEK 3,5 millió csomóra kötött szerződést.

Egyelőre múlt időben beszélhetünk környékünk édes gyümölcséről, a földieperéről. Négy-öt évvel ezelőtt 120-130 vagon gurult ki belőle a szomszédos, vagy távolabbi országokba, tavaly összesen csak 5. Sokkal többre idén se számíthatunk. Új fajtákkal, palántákkal is segítenek a kereskedelmi vállalatok a telepítéseket, az üzemit és a háztáji egyaránt. Korlátlan mennyiségűt el tudnának adni belőle csak úgy, mint a meggyből és a cseresznyéből. Munkaigényes gyümölcs mindhárom, a részesművelés körének bővítésében látják a kereskedelem szakemberei a megoldást.

Elmúlt évek rosszul dik-tált árfolyamának köszönhető, hogy a nyári alma termőterülete még ma is el-

enyészően kevés. Külföldre keresi pedig, és hazai elátlásunk is sürgetően követeli.

Ószibarackból tavaly 400 vagonnal többet — összesen 1289 — sikerült exportálni a szegedi termőterületre, a tervbeni mennyiségnél. Tavaly óta lényegesen nem emelkedett a termőterület, de kényes gyümölcsről ennyire előre semmit nem nyilatkozhatunk.

Az alma kapcsán írják meg, de valamennyi export-növényünkre vonatkozik a kereskedők egyik legnagyobb aggodalma. Almából 200 vagon volt a megyei MEK tavalyi felvásárlási terve, 195 vagonnal többet sikerült átvennie, külföldre mégse tudta az eleve tervezett mennyiséget se kiszállítani. A növényvédelem számlájára kell írunk ezt a veszteséget. Kezdő szakember is tudja, mit mikor kell permetezni, és mikor nem szabad.

Gyümölcsstermesztésünk megsínyli, ha az időpontokat összekeverjük, vagy tíz napon permetezzük olyan vegyszerrel, amelyeknek el-lensége az erős napsütés. Vidékünk változatlanul híres gyümölcs- és zöldségféléiről itthon is, külföldön is. Minden növényre érvényes piaci előrejelzést nem tudunk adni, a paradicsompaprikát említjük meg. Évenként nő a kereslet, a MEK szívesen venné, ha külföldi szállítások lebonyolításánál a termelőszövetkezetek közvetlenül is közreműködőnének.

M. D.

Holnaptól Párizsban

A DIFK és Saigon képviselői tárgyalnak

A francia fővárosban bejelentették, hogy a DIFK és a saigoni rendszer képviselői hétfőn, február 5-én délelőtt 10.30 órakor a Kléber sugárúti nemzetközi konferencia-központban megkezdik megbeszéléseiket a dél-vietnami problémák megoldásáról.

A tanácskozás megkezdésére a DIFK küldöttsége tett javaslatot a saigoni rendszer Párizsban tartózkodó delegációjához küldött jegyzékében. A jegyzék a többi között emlékeztetett arra, hogy a Párizsban aláírt vietnami békemegállapodás előírja a két dél-vietnami fél konzultációit és a belső politikai ügyeknek a tűzszünet életbelépését követő 90 napon belüli rendezését. „E cél megvalósítása érdekében az ideiglenes forradalmi kormány küldöttsége a nemzeti megbékélés és egyetértés szelleméből kiindulva indítványozza, hogy a két fél képviselői február 5-én délelőtt találkozzanak”.

A jegyzékben foglaltakat a saigoni rendszer küldöttsége elfogadta. A megbeszélések zárt ajtók mögött folynak majd.

A nemzetközi ellenőrző és felügyelő bizottság, amelynek hazánk is tagja, szombaton délelőtt Saigóban egyórás ülést tartott, amely után Michel Gauvin nagykövet a bizottság jelenlegi kanadai elnöke közölte, hogy a négyoldalú katonai vegyesbizottsággal vasárnap tartanak együttes ülést, hétfőn pedig az ellenőrző pontokon megkezdődhet a gyakorlati tevékenység.

Hírügynökségi értesülés szerint amerikai helikopterek szombaton a DIFK képviselőinek újabb csoportját szállították Loc Ninh-ből Saigomba, hogy csatlakozzanak a négyoldalú katonai vegyesbizottságban részvevő Tran Van Tra tábornok parancsnoksága alatt álló DIFK-csoporthoz.

Spiro Agnew amerikai al-elnök mindössze ötórás vil-

lámlátogatást tett szombaton a laoszi fővárosban, majd folytatta délkelet-ázsiai körúttját és Singapore-ba utazott.

Vientiane-ba érkezett Phoumi Vongvichit, a Laoszi Hazafias Front Pártjának főtitkára és maga vette át a folyamatban levő bizalmas tárgyalások vezetését.

A zászlódszobába öltözött Hanoi-ban szombaton délelőtt tizezrek fogadták lelkes ün-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Új gépsorok a parkettagyárban

Újabb négy lengyel gyártmányú gépsort állítanak üzembe a kecskeméti parkettagyárban, hogy teljesíthessék az ideit tervet: hét-

százezer négyzetméter normál parketta gyártását. Tavaly az üzemben ötszázhetven ezer négyzetméter normál parketta készült.